هفته نامهٔ

مجاهد

وآنان که در راه ما با جان و مال جهاد کردند محققاً آنان را به راه خویش هدایت می کنیم و همیشه خدا یار نیکو کاران است

ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان

سرمقاله

محدودیت علیه رسانه ها هیچ دردی را دوا نمی کند

ص۲

جمعیت اسلامی افغانستان و ضرورت سازماندهی مجدد

ص۵

دور ششم – سال نهم – شمارهٔ چهل و نهم ۱۵ حوت- ۱۳۸۸ – ۲۰ ربیع الأول ۱۴۳۱ 6 March 2010

استاد ربانی رهبر جهاد و مقاومت در همایش تجلیل از میلاد فرخندهٔ پیامبر اسلام علیه السلام در شورای ملی:

پیامبر صلی الله علیه وسلم بهترین الگو برای ما مسلمانان است

***

استاد برهان الدین ربانی به تاریخ ٦ حوت در همایشی که به مناسبت تجلیل از میلاد با سعادت پیامبر اسلام علیه السلام در شورای ملی برگزار شده بود، پیرامون درس هایی از سیرت در زمینهٔ ایجاد دولت و نظام سخنرانی نمودند که متن کامل سخنرانی ایشان را در صفحه۳ همین شمارهٔ هفته نامهٔ مجاهد می خوانید.

قانون جدید انتخابات

هیچ کمکی برای حل مشکلات پیچیدهٔ کشور نخواهد کرد

ص۲

ملابرادر به علت اختلافات داخلی طالبان دستگیر شده است

دستگیری ملابرادر توسط حکومت پاکستان به عنوان مهمترین همکاری آن کشور در مبارزه علیه طالبان و القاعده تلقی گردید، و از آن استقبال شد اکنون گمانه زنی هایی به میان آمده و گفته می شود موصوف به این علت دستگیر شده که با ملاعمر رهبر طالبان همکاری لازم نداشته است.

قوماندان نیروی های امریکایی و ناتو دیروز گفت، دستگیری ملا عبدالغنی برادر، ممکن است در نتیجهٔ خصومت داخلی و پاکسازی در رهبری طالبان باشد.

برخی از حلقات استخباراتی گفته اند که ملا برادر بعد از آن دستگیر شد که وی با ملاعمر اختلاف پیدا نمود و اخراج شده بود.

جنرال مک کرستل، قوماندان نیروی های امریکا و ناتو، گفته است، در گذشته که ملابرادر از حمایت پاکستان برخوردار بود دستگیری وی سؤالاتی را به میان آورده است. **ادامه درص۴**

افغانستان میدان جنگ سازمان های استخباراتی خارجی

ص۴

له طالبانو سره د سولې پروسه او د پاکستاني دولت لخوا د طالب مشرانو دنیولو لړۍ

۷مخ

اسرائیل در صدد نابودی هویت اسلامی و عربی است

ص۶

وزارت دفاع:

"عملیات مشترک" پایان یافته است

وزارت دفاع اعلان نمود "عملیات مشترک" در منطقهٔ مارجه و ولسولای ناد علی ولایت هلمند پایان یافته و بازسازی این مناطق به زودی آغاز می شود.

ظاهر عظیمی سخنگوی وزارت دفاع به روز پنجشنبه هفتهٔ گذشته در یک نشست خبری گفت: زمان نیاز است تا در مارجه مردم از لحاظ روانی به آرامش دست یابند. وی افزود: پروژه های بازسازی به زمان نیاز دارد اما قبل از آن برای کسانیکه خانه های خود را از دست داده و یا آسیب دیده اند کمک می شود. وی گفت: در حال حاضر به هر فرد روزانه پنجصد افغانی داده می شود تا زندگی خود را پیش ببرد.

ژنرال اریک تریمبلی سخنگوی آیساف می گوید با انکه عملیات در برخی مناطق مارجه و نادعلی ادامه دارد اما به زمان بیشتر نیاز است تا اعتماد مردم نسبت به نیروهای خارجی و دولت افغانستان جلب شود و آنان خود در تأمین امنیت سهم بگیرند.

در حالی که نیروهای افغان و ناتو خواستار همکاری مردم محل هستند، اما شماری از آنها حاضر به باز گشت به مناطق اصلی خود نیستند، ده ها خانواده که از ترس جنگ از مارجه به لشگرگاه مرکز ولایت هلمند فرار کرده بودند، به مناطق اصلی خود باز نگشته اند.

عملیات گستردهٔ موسوم به "عملیات مشترک" حدود سه هفته پیش با شرکت ۱۵ هزار سرباز ناتو و افغان در ولسوالی های مارجه و نادعلی در هلمند آغاز شد. این بزرگترین عملیات نظامی ناتو در افغانستان بعد از سقوط طالبان خوانده شده است.

برخی از مقام های نظامی و امنیتی افغان گفته اند قرار است عملیات مشابهی در ولایت قندهار نیز به راه انداخته شود.

مجاهد
ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان
مؤسس: استاد برهان الدین ربانی
سال تأسیس: ۱۳۵۷ خورشیدی
ناشر : دفتر فرهنگی
زیر نظر هیأت تحریر
آدرس: کابل، عقب سینما بهارستان، کوچهٔ قصابی، دست چپ، کوچهٔ چهارم
شمارهٔ تلفن: ۰۷۰۲۸۵۱۳۹ و ۰۷۰۸۸۲۷۸۹۰
Website: www.mujahedweekly.com
E-mail: Mujahid1357@Yahoo. com

سرمقاله

محدودیت علیه رسانه ها

هیچ دردی را دوا نمی کند

پس از انفجارهای تروریستی هفتم حوت در شهرنو کابل که بر اثر آن ۱۷نفر از جمله ۹نفر هندی کشته شدند، وزارت داخله اعلان نمود، محدودیت هایی را برای خبرنگاران و رسانه ها هنگام اجرای عملیات علیه تروریستان و مخالفان مسلح، وضع می کند. این محدودیت عبارت از منع نشر زندهٔ جریان حملات تروریستی و عملیات سربازان می باشد. وزارت داخله گفته است خبرنگارانی که از این مقررات سرپیچی نمایند وسایل شان ضبط و خودشان بازداشت خواهند شد.

وزارت داخله و همچنان سخنگوی رئیس جمهوری، در رابطه با این تصمیم دلایلی را ذکر نمودند، یکی از این دلایل، جلوگیری از تهدیدهای امنیتی علیه خبرنگاران می باشد، همچنان استفاده تبلیغاتی و نشراتی طالبان از حملات تروریستی و تشویق آنان جهت انجام این حملات دلیل دیگر وضع محدودیت علیه رسانه ها ذکر گردیده است. دلیل دیگری که در این زمینه وزارت داخله عنوان نموده است، این است که نشر زنده عملیات سربازان هنگام حملات تروریستی، جان سربازان را با تهدید روبرو می سازد و تروریستان از آن در طرح برنامه های خویش استفاده می کنند.

روزنامه نگاران و مدافعان ازادی بیان و رسانه ها با این تصمیم دولت ابراز مخالفت کرده و ان را خلاف قانون اساسی و قانون رسانه ها اعلام نمودند.

رسانه ها گفته اند این تصمیم دولت در اینده راه را برای ایجاد محدودیت های بیشتر در کار رسانه ها و ازادی بیان هموار خواهد ساخت، مأموران و نهادهای دولتی ممکن است در اینده با استفاده از این تصمیم و به بهانهٔ جلوگیری از استفاده سورسیان از نشر اخبار و گزارش درگیری ها و به بهانهٔ حفظ جان سربازان، دست به خشونت علیه خبرنگاران و رسانه ها بزنند و عرصه فعالیت ان ها را هرچه محدودتر سازند.

سانسور و جلوگیری از بخش ازاد اطلاعات و پنهان کاری هیچگاه اقتدار و نیرومندی یک حکومت و یا نهاد سیاسی را تقویت نمی کند، بلکه این کار روی ضعف ها و خلاها سرپوش می گذارد و در نتیجه به اشتباهات جبران ناپذیر و ضعف و تنبلی و غفلت می انجامد. نظام ها و جوامع بسته و دچار فقر اطلاعاتی، نمی توانند به موقع ضعف ها و اشتباهای خویش را درک کنند و برای ان ها چاره سازی نمایند. برعکس جوامع باز و رژیم های مردم سالار که در راه گردش ازاد اطلاعات مانع ایجاد نمی کنند، می توانند ضعف ها و مشکلات خویش را به موقع بشناسند و برای رفع آن برنامه ریزی کنند.

در جامعه یی که مردم به اطلاعات دست رسی دارند خوبتر می توانند کارکرد حکومت ها و نهادهای مربوط آن را مورد نقد قرار دهند و برای ضعف ها و کاستی ها راه حل پیشنهاد کنند.

اگرچه نیروهای امنیتی از پذیرش مسؤولیت تهدید های امنیتی و حملات تروریستی شانه خالی می کنند و بهانه های بی اساس را سرهم می نمایند، اما ضعف این نیروها برای هیچ کس پوشیده نیست و با اندک ترین دقتی می توان خلاها و ضعف های بزرگ این نیروها را مشاهده کرد.

بدون شک انگیزه اصلی ممنوعیت نشر زنده حملات تروریستی، ترس از اشکار شدن ضعف ها و کاستی های نیروهای امنیتی می باشد.

البته کسی نمی تواند ادعا کند که دولت هیچ حقی برای نظارت و کنترل کار رسانه ها و خبرنگاران ندارد. بدون شک بخش زنده حملات تروریستی برای نیروهای امنیتی نگرانی هایی را به میان اورده است که باید رسانه ها این نگرانی ها را مد نظر داشته باشند. رسانه ها و خبرنگاران در پهلوی حق ازادی، مسؤولیت دارند متوجه باشند که کار ان ها به منافع جامعه و امنیت ملی صدمه وارد نکنند. اما حالا که هم دولت و هم رسانه ها ادعا دارند هدف شان خدمت به جامعه و حفظ امنیت است، باید این کار در تفاهم با یکدیگر صورت بگیرد و حکومت به صورت یک جانبه از وضع محدودیت در راه بخش ازاد اطلاعات و اخبار و اسیب رساندن به حق ازادی بیان شهروندان اجتناب نماید.

قانون جدید انتخابات

هیچ کمکی برای حل مشکلات پیچیدهٔ کشور نخواهد کرد

احمد مهدی

آقای کرزی هنگام تعطیل اخیر شورای ملی اقدام به تعدیل و توشیح قانون انتخابات نمود، این قانون که قبلاً تحت کنکاش و بحث های مجلس نمایندگان قرار داشت، تصویب آن به علت اختلاف اعضای مجلس روی مراکز رأی دهی کوچی ها به تعویق افتیده بود.

تعدیلاتی در این قانون به میان آمده است، شامل محدویت هایی در زمینهٔ نامزدی در انتخابات ریاست جمهوری و شورای ملی و تغییر در ساختارهای برگزار کننده و نظارت کنندهٔ انتخابات می باشد.

این قانون از نگاه های مختلف مورد انتقاد شدید قرار گرفته است، نحوهٔ تعدیل و توشیح و زمان آن مورد مهم این انتقادها می باشد. اعضای شورای ملی و صاحب نظران این انتقاد را مطرح کردند که این قانون به هر صورت باید به شورای ملی ارائه می شد و در آن جا مورد تصویب قرار می گرفت.

برخی با توجه به زمان تعدیل و توشیح این قانون که با اغتنام از تعطیل پارلمان صورت گرفت، آن را نشانهٔ سوء نیت رئیس جمهور دانستند. آن ها می گویند آقای کرزی که حرص و آز فراوان برای در دست گرفتن همه قدرت دارد، احتمالاً در صدد است، پارلمان آینده را از افراد گوش به فرمان و وابستگان قوم و قبیلهٔ خویش تشکیل بدهد و در پنج سال آینده حکومت بی درد سری داشته باشد و بتواند برنامه های خویش را که همه بر محور منافع شخصی و گروهی می چرخد برآورده سازد و حریم قدرت را هرچه خودمانی تر سازد و از اغیار پاک گرداند.

قانون مذکور از نگاه محتوا نیز مورد انتقاد شدید قرار دارد، تعدیل در قانون انتخابات نیازی بود که همه آن را احساس می کردند، اما تعدیلی که در این قانون توسط آقای کرزی به میان آمد، خلاف توقع و وارونه بود. یکی از نیازهای اصلی برای تعدیل این قانون تغییر ساختار کمیسیون انتخابات و صلاحیت ها و مسؤولیت های این کمیسیون بود، تا در آینده کمیسیون مذکور نتواند با دست باز دست به کارهای خلاف قانون بزنند، در انتخابات ۲۹اسد امسال، حدود یک و نیم میلیون رأی تقلب شد و کارهای زیاد غیر قانونی صورت گرفت، همهٔ مردم مسؤولیت عمدهٔ این تقلب ها و قانون شکنی ها را به دوش کمیسیون انتخابات می اندازند، در این میان کمیسیون سمع شکایات که ارگان دیگر در رابطه به انتخابات می باشد، کارکرد موفقانه تری داشت و توانست نارسایی های انتخابات را کشف و آرای تقلبی را باطل اعلان نماید.

اما رئیس جمهور در رابطه با این دو کمیسیون، اقدام خلاف توقع و وارونه انجام داد، در قانون جدید صلاحیت های کمیسیون انتخابات افزایش یافته و در عوض، صلاحیت های کمیسیون شکایات محدود گردیده و به یک کمیسیون وابسته تبدیل شده است. تعدیل در ساختار

موضوع "افغانی ساختن" که حکومت با استفاده از احساسات ملی آن را عنوان می کند، بحث چند پهلویی است که باید با دقت مورد بررسی قرار گیرد، پروسهٔ افغانی سازی باید در راستای تحقق مصالح علیای مردم و کشور انجام یابد، هرگاه حکومت بخواهد با استفاده از اصطلاح افغانی سازی و خارجی ستیزی دست به تطبیق برنامه های استبدادی و تقلب کارانه بزند، به هیچ صورت مورد قبول مردم واقع نمی شود

کمیسیون سمع شکایات، به این مفهوم است که این کمیسیون نیز به گفتهٔ رئیس جمهور "افغانی" می شود و تحت رهبری مستقیم دولت در می آید، متاسفانه تجربهٔ افغانی بودن کمیسیون انتخابات که رسوایی و سرافگندگی بین المللی را برای حکومت افغانستان به میان آورد، به احتمال زیاد در آینده به کمیسیون شکایات انتخاباتی نیز سرایت می کند و پس از این، کمیسیون شکایات به جای افشای تقلب ها و قانون شکنی های کمیسیون انتخابات، دست بر دست آن کمیسیون می گذارد و بر اجراآت آن مهر تأیید می نهد.

بر اساس قانون جدید، اعضای کمیسیون شکایات مانند کمیسیون انتخابات، توسط رئیس جمهور تعیین می شوند، پیش بینی تعیین این کمیسیون توسط آقای کرزی، برای مردم و گروه های مخالف بسیار نومید کننده است، تجربهٔ تعیینات رئیس جمهور به اثبات می رساند که وی جز افراد گوش به فرمان و وفادار خویش را تعیین نخواهد کرد.

برخی ها می گویند، یکی از هدف های آقای کرزی در تعدیل و توشیح قانون انتخابات انتقام گیری از کمیسیون شکایات انتخاباتی است، این کمیسیون در انتخابات ۲۹اسد در برابر تقلب گستردهٔ وی سکوت نکرد و حدود یک و نیم میلیون رأی تقلبی آقای کرزی را باطل اعلان نمود. مردم انتظار داشتند، رئیس جمهور که پاسدار قوانین و حافظ منافع ملی است، باید تقلب کاران را که مرتکب خیانت ملی شدند، مجازات می کرد و در گام بعدی اعضای کمیسیون انتخابات را باید به پای میز محاکمه می کشاند. که مسوولیت یک و نیم میلیون رای تقلبی به دوش آنها می باشد، نه این که دست به انتقام علیه کمیسیون شکایات انتخاباتی می زد و با در دست گرفتن تعیین اعضای آن کمیسیون، صلاحیت و استقلالیت آن را از میان بردارد.

فرمان تقنینی آقای کرزی در مورد قانون انتخابات، با انتقاد های گسترده یی در داخل و خارج رو برو شده است. کشورهای انگلیس، فرانسه و کانادا در دست گرفتن صلاحیت تعیین اعضای کمیسیون شکایات توسط کرزی را مورد انتقاد قرار دادند، اما امریکا ظاهراً از ابراز مخالفت با این قانون خودداری کرده است. نمایندهٔ سازمان ملل در افغانستان از آقای کرزی خواسته است در این قانون تجدید نظر کند. در داخل کشور گروه های مخالف سیاسی و رسانه ها با این قانون ابراز مخالفت کرده و آن را مخالف دموکراسی خواندند. برخی نمایندگان شورای ملی گفته اند مجلس نمایندگان می تواند روی این قانون بحث نموده و در مورد آن رأی گیری برگزار کند. آن ها افزودند شورای ملی نمی تواند این قانون را در سال اخیر تقنینی خویش شامل اجندا سازد، در حالی که این قانون دو سال پیش شامل اجندای شورای ملی بود و به علت اختلافاتی بحث روی آن به تعویق افتید.

موضوع "افغانی ساختن" که حکومت با استفاده از احساسات ملی آن را عنوان می کند، بحث چند پهلویی است که باید با دقت مورد بررسی قرار گیرد، پروسهٔ افغانی سازی باید در راستای تحقق مصالح علیای مردم و کشور انجام یابد، هرگاه حکومت بخواهد با استفاده از اصطلاح افغانی سازی و خارجی ستیزی دست به تطبیق برنامه های استبدادی و تقلب کارانه بزند، به هیچ صورت مورد قبول مردم واقع نمی شود و با مقاومت روبرو خواهد شد.

استاد برهان الدین ربانی رهبر جهاد و مقاومت در همایش تجلیل از میلاد

با سعادت پیامبر اسلام علیه السلام در شورای ملی:

پیامبر صلی الله علیه وسلم بهترین الگو برای ما مسلمانان است

الحمدلله رب العالمین و الصلاة و السلام علی رسوله محمد و اله و اصحابه اجمعین

برادران و خواهران!

السلام علیکم و رحمه الله و برکاته

امروز ولسی جرگه به مناسبت میلاد نور و رحمت، میلاد منجی بشریت، میلاد سرچشمهٔ هدایت انسانی. حضرت پیغمبر اکرم صلوات الله علیه وسلامه. اجتماعی را برگزار نموده است. شکی نیست که میلاد رسول اکرم قسمی که قرآن کریم می فرماید: " و ما ارسلناک الا رحمه للعالمین" رحمت برای همهٔ بشریت، همهٔ انسان ها چه مسلمان و چه غیر مسلمان شامل رحمت الهی شدند. من از سیرت رسول اکرم (ص) چند مطلبی را به ارتباط ساختار دولت و نظام، که از جمله قضایای مورد نیاز بشر در طول تاریخ است و ما هم که در مرحلهٔ انتقالی و دولت سازی قرار داریم، ذکر می کنم:

بعد از این که پیامبر گرامی به مدینهٔ منوره مهاجرت کردند برای ساختن دولت جدید اولین قدمی که برداشتند، موضوع مواخات درمیان مسلمانان بود. شما می دانید که عرب ها در طول تاریخ کمتر دولت مرکزی داشتند، همیش قبایل مختلف تحت عناوین مختلف و حتی بر اثر پیش آمد های بسیارکوچک و پیش پا افتاده، ده ها سال در کشمکش ها خونین علیه یکدیگر قرار داشتند. وحدت قبایل و یکجا ساختن آنها در یک نظام واحد کار ساده نبود، براین اساس، پیامبر نظام مواخات، برادر سازی، را نه به عنوان یک شعار، بلکه به عنوان یک نظام مطرح کرد که همه احساس مسؤولیت بکنند، نه تنها شعار بدهند که ما برادر هستیم بلکه، طوری در زندگی با یکدیگر شریک شوند که همبستگی عملی در مابین شان به میان بیاید.

در مدینهٔ منوره مهاجر و انصار به حیث گروه های عمده بودند. پیامبر گرامی میان یک مهاجر و یک انصاری، عقد مؤاخات و برادری بستند. به عنوان یک قرارداد قانونی، یک قرارداد دینی، که این دو نفر با هم برادر می باشند وقتی که برادر شدند یک سلسله مکلفیت هایی در مابین شان درند، دفاع از یکدیگر مهمترین مکلفیت بود. حمایت در نظام قبیلوی یک اصول بود انسان هایی ضعیف و قبایل کوچک به یک قبیله ای بزرگتر پناه می بردند. پیامبر به جای این نظام پیمان برادری را مطرح کرد. در این پیمان انصار از مهاجرین حمایت می کردند، انصاری ها چون که سرزمین شان، خانهٔ شان در اختیار شان بود نیرومندتر بودند. اما مهاجرین خانه و مال و متاع و همه چیز خود را برای خدا از دست داده بودند، بر اساس پیمان اخوت برادر انصاری باید از برادر مهاجر خود دفاع کند و در مال خود او را شریک سازد. پیش از این که حکم آیهٔ میراث نازل شود، یکی از مواردی که یک مسلمان از مسلمان دیگر ارث می برد مؤاخات و برادری بود، تا غزوهٔ بدر که آیت میراث نازل شد. مواخات به عنوان یکی از عوامل میراث پا برجا بود. ناگفته نماند که مهاجرین با وجودی که به کمک احتیاج داشتند اما آمادهٔ گرفتن کمک مادی از انصار نبودند. عبدالرحمن بن عوف وقتی که برادر انصاری اش برایش پیشنهاد، تا دارایی اش را با او تقسیم کند، او در جواب با اظهار سپاسگزاری می گوید: من از تو می خواهم شغلی برایم پیدا کن تا کار بکنم و از دستمزد خود چیزی به دست بیاورم.

نظام برادری به عنوان یک اصل در جهت امت سازی و ملت سازی مدنظر پیامبر بود. پیامبر تعلقات قبیلوی را به تعلقات شهروندی درمیان مسلمانان تبدیل کرد. این اولین گام برای ساختن یک جامعهٔ اسلامی بود. البته ناگفته نماند که در عین زمان پیامبر اکرم صلی الله علیله وسلم اقدام به ساختن مسجد می کند. مسجد در فرهنگ اسلامی، مرکز ابلاغ پیام ها، مرکز تربیه و انسان سازی، مرکز کدر سازی، مرکز دادن فرمان های صلح و جنگ، مرکز همبستگی ملی، مرکز همکاری های انسانی می باشد. مسجد یعنی یک حرکت تکاملی اسلام از خالق به سوی خلق است، نقش مسجد همیشه در تاریخ اسلام برجسته است. در ترکیهٔ عثمانی با وجودی که خلفایی بزرگی با شأن و شوکت حکمروایی می کردند اما مرکز ایشان مسجد بود. اگر آثار تاریخی ترکیه را بررسی کنیم می بینیم که در آنجا سلجوقی ها در پهلوی مسجد یک شفاخانهٔ بزرگ و مجهز هم می ساختند. شاید در تاریخ برای اولین بار عملیات قلب در یکی از این شفاخانه ها صورت گرفت. و فرمان هایی خلیفه از داخل مسجد صادر می شد. همچنان بزرگترین مراکز ایجاد مذاهب و حرکت تالیف و ترجمه، از مساجد برخاسته است. جامعهٔ ازهر حلقهٔ درسی یکی از مساجد بود، ازهر اکنون یکی از مراکز عمدهٔ آموزش و اندیشه در جهان است.

سیستم ها اول از یک فکر از یک اندیشه و از یک سیستم اعتقادی شروع می شود، این جاست که مسجد به عنوان پایهٔ اعتقادی برای مسلمانان، برای امت اسلامی و برای ساختار یک جامعهٔ یی که معتقد به ارزش ها و تفکرات اسلامی هستند، اهمیت فراوان دارد. مسجد اصل مهم در جهت ساختن جامعهٔ اسلامی می باشد قرآن می فرماید: (الذین إن مکناهم في الأرض أقاموا الصلاه و اتوا الزکاة و أمروا بالمعرف و نهوا عن المنكر و لله عاقبة الأمور)

دولت داری و نظام سازی یک نعمت الهی است واگر دولت و سیستم سیاسی منظم وجود نداشته باشند، بحران و هرج و مرج حاکم می شود. در حدیثی آمده است که پغمبر اسلام "ص" فرموده اند: "وقتی که شما وارد شهری شدید و در آنجا امامی نباشد، از آنجا رحلت کنید، یعنی در یک محیطی که انارشیزم باشد، دولت نباشد، شما در آنجا بسر نبرید. دولت ساختن نه تنها یک نعمت است، بلکه یک فریضه است، اولین چیزی که برای ساختن یک جامعه بر مسلمانان لازم است، تشکیل دولت و انتخاب رئیس دولت است.

به این اساس مسألهٔ مسجد، یک مسألهٔ بسیار عمده در زندگی مسلمانان، در تحولات فکری، فرهنگی. فلسفی. فقهی و سیاسی جایگاه مهم را در تاریخ اسلام دارد و مسجد تنها به عنوان یک محراب برای عبادت نبوده و تنها روابط انسان را با خدا تنظیم نمی کرد، بلکه رابطهٔ انسان را با انسان، رابطهٔ انسان را با بشریت و با فرهنگ تنظیم می کند.

مطلب دیگری که البته در دولت سازی مهم است، طرح قوانین است. با وجودی که قرآن قانون اساسی مسلمانان است، اما پیامبر "ص" به خاطر ایجاد دولت، دستوری به نام میثاق مدینه را می سازد؛ چرا که در مدینه و در کشورسهای اسلامی تنها مسلمانان زندگی نمی کنند، به این معنی که دولتداری و ایجاد نظام تنها متوجه مسلمانان نیست، بلکه غیر مسلمانان هم از شهروندان دولت اسلامی اند که حقوق شان باید مشخص شود. میثاق مدینه ساخته می شود، میثاق مدینه شامل بندهای مهمی است. شامل سیزده [illegible] که اولاً حقوق شهروندی را تعیین می کند. کسانی که در مدینه زندگی می کنند چه نوع حقوقی دارند؟ میثاق مدینه اول می گوید این ها حقوق مساوی دارند، با هم برادر هستند، این ها از یکدیگر دفاع می کنند، یکدیگر خود را در فقر و محرومیت نمی گذارند. در گذشته مشکلی که برای یک کسی پیدا می شد قبیله و یا خانوادهٔ او به مشکلش رسیدگی می کرد. اما میثاق مدینه می گوید: نخیر برای حل مشکل مسلمانان تنها خانواده و قبیلهٔ شان مسؤول نیستند، بلکه همهٔ امت مسؤولیت دارد، کسانی که در این میحط و در این دولت اسلامی زندگی می کنند و در عین حال یهودی هایی که در اینجا هستند، مانند مسلمانان یک شهروند این سرزمین هستند و کسی بر مال شان و جان شان تعرض نمی کند، هر کسی تعرض می کند مورد بازپرس قرار می گیرد.

عنصری دیگر در ساختن نظام، ایجاد یک نیروی مسلح است. این جاست که پیامبر اکرم "ص" از یک تعداد اصحاب فداکار خویش به نام اصحاب صفه که در خدمت اسلام قرار داشتند، به عنوان هستهٔ تشکیل یک اردو کار می گیرد و ضمناً یک تعداد افراد از قبایل مختلف دیگر انصار و مهاجرین به عنوان عناصر مدافع اسلام آماده می شوند. پس چهار عنصر در دولتداری پیامبر "ص" وجود داشته است.

قرآن پیغمبر و سیرت پیامبر را به عنوان بهترین الگو معرفی می کند که ما باید در دولتداری خود، در نظام سازی خود، این مسایل را مد نظر بگیریم. چنانکه قرآن کریم می فرماید: "لقد کان لکم في رسول الله أسوة حسنه لمن کان یرجوا الله و الیوم الأخر وذکر الله کثیرا"

شکی نیست که در کشور ما اگرچه ما دولت داشتم و داریم اما این دولت ها همیشه با کشمکش ها و پرابلم ها روبرو بودند، ما می بینیم که هنوز هم روحیهٔ قبیله گرایی، روحیهٔ دشمنی، روحیهٔ رقابت های منطقه ای و کشمکش های داخلی حاکم بوده

ادامه در ص۶

افغانستان میدان جنگ سازمان های استخباراتی خارجی

وحید مژده

روز جمعه ۲۶ فبروری، کابل یکبار دیگر صحنهء جنگ و خشونت بود که در نتیجهء آن عدهء زیادی کشته و مجروح شدند. مخالفین مسلح دولت با حمله به مهمانخانه ای در مرکز شهر که در آن اتباع هندوستان اقامت داشتند، کشتار و ویرانی آفریدند.

از چند سال به اینطرف معمول است موقعی که میان هند وپاکستان مذاکراتی در جهت کاهش تنش برگزار می شود، همزمان با آن، بصورت مرموزی انفجار یا حملات تروریستی در یکی از این دو کشور صورت می گیرد. فقط یک دلیل برای چنین کاری می تواند وجود داشته باشد. هدف از اینگونه حملات اینست تا فضای اعتماد میان این دو کشور بمیان نیاید.

از دوسال قبل افغانستان هم در این دایره شامل شده است. در شرایطی که مذاکرات میان هند وپاکستان آغاز شده است، کابل شاهد حملهء خونین علیه اتباع کشور هندوستان بود. این نخستین حمله از نوع خود نیست بلکه تا کنون حملات بالای اتباع و یا تاسیسات مربوط به هندوستان در کابل، موجب کشته و مجروح شدن عدهء زیادی گردیده است.

این حوادث نشان می دهد که بحرانی که افغانستان در آن درگیر است، بزرگتر از خود افغانستان است. این بحران گذشته از انگیزه ها و عوامل داخلی دارای ابعاد منطقوی و بین المللی است. واقعهء روز جمعه در چهارراهی انصاری شهر کابل نمادی از این مشکل است.

پاکستان کشوری است که در دوران تجاوز اتحاد شوروی و جهاد افغانستان، میزبان میلیونها مهاجر افغان بود و همین اکنون هم ملیونها مهاجر افغان در این کشور زندگی می کنند. در حالیکه مردم افغانستان خاطرات خوشی از رفتار مردم مسلمان پاکستان دارند، اما سیاست های غلط دولتمردان این کشور موجب گردیده تا هم مردم و هم دولت افغانستان نسبت به هر اقدام پاکستان در رابطه به افغانستان به نظر شک و سوء ظن بنگرند.

عجیب اینست که هندوستانی که در دوران جهاد از رژیم دست نشاندهء روسها در کابل حمایت می کرد و جانبدار تجاوز روسها به افغانستان بود، امروز نزد مردم افغانستان بعنوان یک دوست، قابل احترام است و حتی در بعضی از شهر های سرحدی نمایندگی های سیاسی دارد، ولی پاکستان بعنوان دشمن شناخته می شود. آیا زمان آن نرسیده که دولتمردان پاکستان سیاست های خویش در مورد افغانستان را مورد بازنگری قرار دهند؟

سیاست های پاکستان موجب گردیده که همه کشور های منطقه و حتی جهان در مورد ارادهء پاکستان در دوستی با خود ابراز شک نمایند. سیاست های پیچیدهء پاکستان که در آن مراجع مختلف تصمیم گیرنده بخش های مختلف آنرا به پیش می برند، این کشور را به عنصر غیرقابل اعتماد در بازی های منطقوی مبدل ساخته که ادامهء این وضع به نفع این کشور نیست.

مسئلهء کشمیر یکی از مسایل مهم در سیاست منطقوی و حتی جهانی این کشور است. اما به تدریج این خواست پاکستان نیز در سطح بین المللی حمایت خود را از دست می دهد. بنابرین پاکستان برای دسترسی به اهداف خویش، دست به بازی خطرناکی زده است. دامن زدن به بحران در منطقه برای حل مشکل کشمیر، کاری است که زمامداران پاکستان پس از پایان جنگ سرد به آن روی آورده اند تا امریکا و غرب را وادار سازند که این مشکل آنکشور با هندوستان را حل کنند.

مسئلهء گرفتاری ملابرادر و مولوی عبدالکبیر دو تن از سران مطرح طالبان را بعضی ها نشانی از تغییر در سیاست های پاکستان می دانند اما آیا واقعا دستگیری کسانی که در تحریک طالبان در صدد دوری از پاکستان بودند می تواند به معنی دور شدن پاکستان از طالبان تلقی گردد و یا اینکه پاکستان کسانی را از این تحریک دور می سازد که آنها نمی خواستند از پاکستان دستور بگیرند.

گفته می شود که پاکستان قصد دارد تا ملا برادر را به دولت افغانستان تحویل بدهد. اما این کار دشوار است زیرا ممکن است ملابرادر راز هائی را فاش نماید که پاکستان خواستار آن نیست. قبلا کسانی چون ملا عبیدالله وزیر دفاع طالبان نیز در پاکستان دستگیر شد که سالهاست در زندان آنکشور بسر می برد ولی پاکستان وی را به افغانستان تحویل نداده است.

شاید مقامات پاکستانی استدلال نمایند که میان افغانستان و پاکستان قرارداد مبادلهء مجرمین وجود ندارد. اما اگر چنین است پس روی کدام دلایل این کشور چند سال قبل استاد یاسر، لطیف الله حکیمی، ملا منصور دادالله و دیگران را تحویل افغانستان داد؟

از این مسایل که بگذریم در داخل افغانستان نیز بازی های پیچیده ای میان سازمان های استخباراتی در جریان است. ایران رهبر یکی از گروههای مهم چریکی این کشور را در همکاری با پاکستان دستگیر کرد. عبدالمالک ریگی از یک طیاره که عازم قرغیزستان بود توسط نیروهای ایرانی دستگیر گردید. او در این سفر با نام مستعار با یک پاسپورت افغانی که از بغلان صادر شده بود سفر می کرد. وی اعتراف کرد که امریکائی ها به وی وعده داده بودند تا برایش پایگاهی در داخل خاک افغانستان بدهند. ریگی از قول امریکائی ها گفت که آنها می گویند القاعده و طالبان خطری نیستند. خطر ایران است. پاکستان که از سفر ریگی مقامات ایرانی را مطلع ساخته بود، می خواهد به ایران نشان دهد که از خاک افغانستان علیه این کشور استفاده می شود نه از پاکستان.

حادثهء روز جمعه ۲۶ فبروری بسیار شباهت به حوادث مشابهی دارد که قبلا توسط گروه سراج الدین حقانی در حملات قبلی به کابل سازمان داده شده بود. اگر ثابت شود که این کار هم توسط این گروه صورت گرفته است در آنصورت می توان گفت گذشته از بعد منطقوی مسئله که به آن اشاره شد، حس انتقام گیری نیز در آن قابل دقت است. چند روز قبل در بمباران طیارات بی سرنشین امریکائی به منطقهء وزیرستان جنوبی، محمد حقانی برادر سراج الدین حقانی به قتل رسید. پاکستانی ها به این باور اند که سازمان استخبارات هندوستان (را) در سرحدات این کشور با افغانستان فعال است. آیا چنین انگیزه ای تا چه حد در این اجرای این حمله نقش داشته است؟

یکی دیگر از رهبران طالبان دستگیر گردید ...

وزارت دفاع افغانستان گفته است که حاجی آخوندزاده از معدود فرماندهانی بوده است که بر جنگ در منطقه نادعلی پافشاری می کردند و دستگیری او "ضربه مهمی" بر گروه طالبان وارد می کند.

وزارت دفاع مدعی شده است که این فرمانده طالبان توسط نیروهای اردوی ملی دستگیر شده و دستگیری وی بر اساس اطلاعاتی بوده است که در اختیار وزارت دفاع قرار گرفته است.

خبر دستگیری این فرمانده طالبان در پی اجرای عملیات بزرگ موسوم به "مشترک" در مناطق ناد علی و مارجه در ولایت هلمند منتشر می شود.

دستگیری این فرمانده طالبان ضربهٔ سنگینی بر شورشیان دانسته می شود که هنوز هم تلاش دارند در برابر نیروهای داخلی و خارجی مقاومت کنند.

گزارشگران بدون مرز محدودیت علیه رسانه ...

ما نگرانیم که این ممنوعیت منجر به گزارش "نمایشی" از حملات شود. ما تصمیم وزارت داخله را نوعی پنهان‌کاری و بزک کردن رویدادها به نفع دولت افغانستان و نیروهای ائتلاف می‌دانیم."

سازمان گزارشگران تأکید کرده که تصمیم اخیر نهادهای امنیتی افغانستان مغایر ماده های ۳۴ و ۵۰ قانون اساسی و ماده های چهارم و پنجم قانون رسانه های این کشور است.

تصمیم اخیر حکومت جهت ایجاد محدودیت در کار رسانه ها هنگام حملات تروریستی با واکنش گستردهٔ رسانه های داخلی و حتی محافل بین المللی مواجه شده است.

رسانه های داخلی این تصمیم را نوعی سانسور و محدودیت و مغایر قوانین خواندند.

ملابرادر به علت اختلافات داخلی طالبان ...

مک کرستل هم چنان گفته است که وی در مورد خصومت داخلی طالبان حرف های شنیده است که اختلافات در بین اعضای شورای کویتهٔ طالبان ممکن سبب توقیف ملا برادر شده باشد، ولی نمی تواند آن را تأیید کند.

با این حال مک کرستل از دستگیری ملا برادر اظهار خشنودی نموده گفته است دور کردن وی از حلقه طالبان یک گام مثبت است.

ملا برادر که عضو شورای کویته بود، مسوولیت عملیات روزانه طالبان را به عهده داشت و گفته می شود که بعد از ملا عمر، نفر دوم در رهبری طالبان بود.

به گفته رویترز، ملا برادر مربوط قوم پوپل زی است، قوم که رییس جمهور کرزی نیز مربوط آن می باشد. گفته می شد که ملا برادر احتمالاً، دعوت صلح از جانب رییس جمهور کرزی را بپذیرد.

حکومت افغانستان از پاکستان خواسته است تا ملا برادر را تسلیم کند، ولی یک محکمه پاکستان، استرداد وی را غیرقانونی اعلان نموده است.

برخی می گویند ملاعمر، ملابرادر را به دلایل قبیله ای از صفوف طالبان اخراج نموده و ملاذاکر یکی از افراد قبیلهٔ خویش را که با کرزی مخالفت دارد، تعیین نموده است.

در همین حال، بعضی از تحلیل گران منطقوی به این باورند که پاکستان ملا برادر و چند مقام ارشد طالبان را به دلیل دستگیر کرده اند تا آنها را به پروسهٔ مصالحه با حکومت حامد کرزی وادارند.

رویتز نوشته است، ملا برادر چون روحیهٔ مذاکره و صلح را داشت و روی همین دلیل، دستگیر گردید.

به گفته این تحلیل گران، استخبارات پاکستان یا آی اس آی با مشورهٔ ملاعمر وی را دستگیر نموده است.

جمعیت اسلامی افغانستان و ضرورت سازماندهی مجدد

محمد نسیم فقیری

جمعیت اسلامی افغانستان، حدود نیم قرن در تاریخ سیاسی کشور حضور و نقش داشته است.

در دوره ای که به نام دههٔ دموکراسی یاد می شود، حضور و فعالیت جمعیت اسلامی افغانستان در صحنه های مبارزات سیاسی و فرهنگی کشور و به خصوص در ساحهٔ پوهنتون ها، مکاتب و مدارس، نمایان و برجسته بوده است. به دلیل قانونی نبودن احزاب سیاسی، تشکیلات و سازماندهی کاملاً منظم و علنی صورت نگرفت ولی فعالیت ها و مبارزات روشنگرانه و آموزش و تربیت نسل جوان در رؤوس برنامه های جمعیت قرار داشته است.

قانون اساسی ۱۳۴۳ به مردم افغانستان حق می داد احزاب سیاسی تشکیل بدهند (مادهٔ۳۲) ولی قانون احزاب سیاسی تصویب و توشیح نشده بود و تا آخر دورهٔ سلطنت وضع به همین منوال بود...

اما آزادی بیان، تحریر و اجتماعات وجود داشت و تشکل های سیاسی به نام "جریان ها" به فعالیت های سیاسی ادامه می دادند.

جمعیت اسلامی افغانستان در سال های آغازین به نام "جریان جوانان مسلمان" یاد می گردید و در مرکز و ولایات کشور مشغول فعالیت بود. این فعالیت فقط در مبارزات سیاسی، برگزاری محافل و اجتماعات و یا راه اندازی تظاهرات، خلاصه نمی شد، بلکه بیشتر به امر تعلیم و تربیهٔ سالم فرزندان کشور در پرتو تعالیم اسلامی توجه داشت و آن را بسیار مهم، ارزنده و سازنده می دانست.

با کودتای ۲۶سرطان۱۳۵۲ بساط آزادی و دموکراسی برچیده شد و یک نظام خودکامه و استبدادی رویکار آمد. همزمان با آن فعالیت جریان های سیاسی نیز ممنوع گردید و فقط "جریان دموکراتیک خلق" که به خلقی ها و پرچمی ها شهرت داشتند، می توانستند و اجازه یافته بودند که اعلامیه هایی پخش کنند! این ها از کودتا حمایت می کردند و افراد وابسته به این دو گروه در اردو، در کودتای داوود خان سهیم بودند و در حکومت او نیز پست هایی را از ولسوال تا وزیر در اختیار داشتند.

جمعیت اسلامی افغانستان در سال های زمامداری حکومت فردی داوود خان، سخت تحت فشار قرار داشت و تعدادی از شخصیت های بلند پایه و در سطح رهبری آنان، زندانی و شهید شدند و تعدادی هم توانستند به خارج از کشور مهاجر گردند...

کودتای هفت ثور۱۳۵۷ فاجعهٔ بزرگ برای مردم افغانستان بود و تعداد زیادی از زندانیان جمعیت اسلامی که دوران حبس را سپری می کردند، برخلاف عرف سیاسی و به جای رهایی به صورت دسته جمعی به شهادت رسیدند. بنا بر این خاصیت ضدبشری و جنایت پیشگی رژیم کودتا، ظاهر و ثابت گردید و تمام معیارهای انسانی و حقوق بشر زیر پا گردید و انواع شکنجه ها، تعذیب ها و اعدام های بدون محاکمه و بدون اطلاع بستگان زندانیان، صورت گرفت و حتی ولسوال ها و والی ها به حکم خود افراد را به قتل می رسانیدند و حتی اجساد شهدا به خانواده های شان داده نمی شد و تا امروز از حیات و مرگ آنان اطلاعی در دست نیست و اکثر این شهدا در پولیگون ها (بخصوص پلچرخی) به شهادت رسیده اند...

ادامه دارد

روزجهانی زن

و نگاهی به وضعیت نابسامان زنان کشور

عبدالعلی کوهی استاد دانشگاه کابل

امروز در پهلوی سایر فساد اجتماعی و اخلاقی، ازدواج های قبل از وقت و بد دادن از میراث های ننگین این جامعه محسوب می شود. در صورتی که قانون مدنی افغانستان، سن ازدواج دختران را ۱۶سال و پسران را ۱۸ تعیین نموده است.

حکومت های پس از همایش بن (۲۰۰۱) در افغانستان با شعارهای استقرار صلح، تأمین امنیت، حاکمیت قانون، توسعهٔ جامعهٔ مدنی، حکومت قانون، بازسازی و منجمله بازگشت زن به حقوق مدنی و سیاسی خویش در این کشور به کار خویش آغاز نمود. مادهٔ ۵۴قانون اساسی دولت را مکلف می سازد، تا به منظور تأمین سلامت جسمی، روحی خانواده به ویژه، طفل و مادر در تربیت اطفال و برای از بین بردن رسوم مغایر به احکام دین مقدس اسلام تدابیر لازم را اتخاذ کند. با وجود احکام صریح دین مبین اسلام و قوانین نافذهٔ کشور، طوری که دیده می شود، زنان در کشور همه روزه مورد خشونت و تجاوز وحشیانه قرار می گیرند و یکی از آسیب پذیرترین اقشار جامعه را، در کشور تشکیل می دهد. هر چند قوانین شرعی و مدنی زیادی در مورد حرمت، عفت و دفاع از کرامت انسانی زن در کشور وجود دارد؛ اما در شرایط موجود کشور، نه تنها از این قوانین در جهت بهبود وضع مادر، طفل و خانواده کار مؤثر صورت نگرفته است بلکه اطفال و زنان کشور همواره به بدترین شیوه های غیر انسانی مورد ستم و بی حرمتی فراوان قرار می گیرند.

هرچند طی سال های اخیر، برای بهبود وضع اجتماعی و اعادهٔ حقوق زنان از طریق مجامع بین المللی، سازمان های اجتماعی مدافع حقوق زنان، جامعهٔ مدنی و سازمان های حقوق بشر تلاش هایی صورت گرفته و تعدادی از زنان به حیث وزیر، معین و رئیس در ادارات دولتی توظیف گردیدند. در شهرهای بزرگ افغانستان، سیمینارها، کنفرانس ها و ورکشاپ ها و کورس های آموزشی حقوقی، در مقاطع مختلف و در ظرف این سال ها در جهت آگاهی دهی و نقش زنان، در ادارهٔ کشور صورت گرفته است.

نه تنها زنان در چوکات کابینه، بلکه سهم قابل ملاحظه یی در مجالس قانون گذاری کشور، برای خود، از طریق لویه جرگهٔ قانون اساسی به دست آوردند.

اما این همه تلاش ها و مشارکت زنان در تشکیلات دولتی در نابودی برخی از مشکلات اساسی تأثیر قابل ملاحظه به جا نگذاشته است. همه روزه رسانه های کشور، از جنایات تکان دهنده در مورد زنان و اطفال خبر می دهد. تعدادی از زن ها دست به خودکشی و خودسوزی می زنند.

امروز در پهلوی سایر فساد اجتماعی و اخلاقی، ازدواج های قبل از وقت و بد دادن از میراث های ننگین این جامعه محسوب می شود. در صورتی که قانون مدنی افغانستان، سن ازدواج دختران را ۱۶سال و پسران را ۱۸ تعیین نموده است. اما ارقام نشان می دهد که فیصدی بزرگی از دختران در سنین کمتر از سن قانونی و بدون رضایت به ازدواج داده می شوند. مخصوصاً دختران خورد سال با جبر و اکراه به نکاح مردان کهن سال در می آیند. اروپائیان برای اعادهٔ تأمین حقوق زنان، در کشورما، سازمان های مدنی متعددی را تشکیل داده اند. تا از حقوق زن حمایه و پشتیبانی صورت گیرد. اگر در افغانستان، آنچه دین مبین اسلام و قانون اساسی کشور، برای زنان در نظر گرفته است، تطبیق و عملی گردد ضرورت به چنین تشکل های تحت نام دفاع از زنان مورد نخواهد داشت.

نابسامانی دیگری که در این سال ها دامان پاک زنان را لکه دار ساخته است، تجاوز جنسی بر زنان کشور می باشد ظرف هفته های اخیر رسانه های کشور خبر دادند، که اشخاصی به نام ملا و مسؤولین دستگاه های عدلی به اعمال فجیع و غیر انسانی تجاوز جنسی در برخی از ولایات مثل لوگر، کندز و دایکندی متهم گردیده اند.

در صورتی که یک چنین اعمال ناشایست و خلاف کرامت انسانی، از سوی این اشخاص سر زده باشد، دولت مکلفیت دارد، تا در پرتو احکام دین مقدس اسلام و قوانین نافذهٔ کشور، این چنین اشخاص را به اشد مجازات محکوم نماید. در صورتی که اشاعهٔ چنین اخبار براساس توطئه و نقشه های سیاسی مطرح شده باشد باید موضوع روشن گردد تا نهادهای دینی آسیب نبینند.

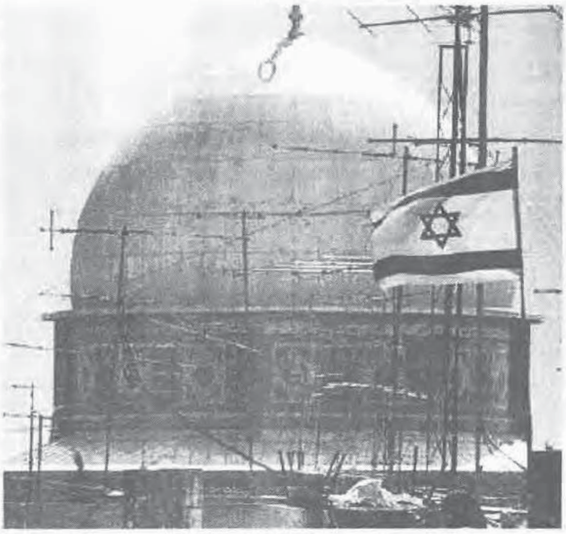
پیش از آن که شیرازه های اخلاقی جامعه فرو ریزد، باید فکری کرد و آینده را از تباهی اخلاقی نجات داد. باید گفت که زن در دیدگاه اسلام با مرد، در حقیقت انسانی و سیرتکاملی تفاوتی ندارد. زن می تواند در عرصه های چون: کمال و سیر تکاملی علمی، در عرصهٔ دست یابی به پاداش الهی، در عرصهٔ دست یابی به مقامات اخروی، در عرصهٔ تقرب و دست یابی به مقامات معنوی وغیره با مرد همسری و رقابت نماید.

تردیدی نیست که در عرصه های مورد اشاره زن و مرد در نگرش اسلامی مساوی اند تنها در برخی از عرصه های فرعی زندگی است که هر کدام با توجه به جایگاه ویژه یی که در نظام طبیعت دارند از حیث احکام اسلامی تفاوت هایی بر اساس عدالت الهی دارند که با فلسفهٔ خلقت آنان هماهنگی کامل دارد.

اسرائیل در صدد نابودی هویت اسلامی و عربی است

ابوبکر سبزوار

از زمان اشغال بیت المقدس بدست اسرائیل در جنگ شش روزهء ۱۹۶۷، رژیم صهیونیستی تلاش داشته است تا بیت المقدس را به یک شهر یهودی مبدل سازد به همین دلیل اقدامات این رژیم نه تنها از سوی مسلمانان بلکه از جانب مسیحیان نیز تقبیح شده است. فلسطینی ها با برپائی تظاهرات این اقدام رژیم صهیونیستی را تلاشی برای از میان بردن هویت اسلامی میلاد قدس دانستند و با سربازان اسرائیلی درگیر شدند.

اخیرا بینامین ناتانیاهو صدراعظم رژیم اسرائیل اعلام نمود که دو مکان مقدس اسلامی را شامل میراث تاریخی یهود می سازد. این دو مکان مقدس عبارتند از حرم ابراهیمی در مرکز شهر الخلیل در ساحل غرب رود اردن و مقبرهء راحیل همسر حضرت یعقوب (ع) و مادر حضرت یوسف (ع).

مسجد ابراهیمی که به حرم ابراهیمی نیز معروف است پس از مسجد الاقصی دومین بنای مهم اسلامی در سرزمین مقدس فلسطین است. این مکان از دیرباز زیارتگاه مسلمانان بوده و بقول مورخان، تاریخ بنیاد این مسجد به زمان حضرت ابراهیم خلیل الله بر می گردد. بقولی آن حضرت سنگ بنای این مسجد را نهاد و چون وفات یافت، در همین مسجد بخاک سپرده شد. پس این محل هم مسجد و هم مقبرهء حضرت ابراهیم است. نام این مسجد الخلیل و نام شهر نیز به همین دلیل الخلیل نهاده شده است.

بسیاری به این باور اند که حرم ابراهیمی تنها مقبرهء حضرت ابراهیم نیست بلکه در اینجا مکانهائی منسوب به ساره همسر حضرت ابراهیم (ع) اسحاق(ع) یعقوب (ع) و حضرت یوسف (ع) نیز می باشد. بنابراین این مکان برای همه ادیان ابراهیمی مکان مقدسی است اما مسلمانان در سال ۱۵ هجری در این محل مسجدی اعمار کردند زیرا به این باور اند که این مکان در اصل مسجد ابراهیم (ع) بوده است. در زمان اموی ها و سپس عباسی ها این مسجد عبادتگاه مسلمین بود.

پس از سلطهء صلیبی ها بر بیت المقدس، این مسجد به کلیسا مبدل گردید که حدود یک قرن از آن بعنوان کلیسا استفاده می شد تا اینکه سلطان صلاح الدین ایوبی بیت المقدس را در ۵۸۷ عیسوی فتح کرد و این بنا مجددا به مسجد مبدل گردید و عبادتگاه مسلمانان شد.

در جنگ شش روزهء ۱۹۶۷ اسرائیل با شکست اعراب بر کرانهء غربی رود اردن نیز مسلط گردید و پرچم صهیونیسم بر فراز این مسجد به اهتزاز درآمد. تا اینکه در سال ۱۹۹۴ رژیم صهیونیستی این مسجد را بدو حصه تقسیم کرد که یک بخش [illegible] متعلق به یهودیان دانست [illegible] جائی [illegible] مسلمان [illegible] می شود.

مکان دومی که [illegible] میراث های فرهنگی خود شمردند [illegible] مقبرهء راحیل [illegible] معرب راحل و به معنی بیگناه، همسر دوم حضرت یعقوب (ع) و مادر یوسف (ع) است. راحیل همسر محبوب یعقوب (ع) بود که در زبان لاتین راشل خوانده می شود. این بنا نیز از زیارتگاه های مسلمانان بود که در بیت لحم قرار دارد.

از زمان اشغال بیت المقدس بدست اسرائیل در جنگ شش روزهء ۱۹۶۷، رژیم صهیونیستی تلاش داشته است تا بیت المقدس را به یک شهر یهودی مبدل سازد به همین دلیل اقدامات این رژیم نه تنها از سوی مسلمانان بلکه از جانب مسیحیان نیز تقبیح شده است. فلسطینی ها با برپائی تظاهرات این اقدام رژیم صهیونیستی را تلاشی برای از میان بردن هویت اسلامی قدس دانستند و با سربازان اسرائیلی درگیر شدند.

اسرائیل نه تنها در مناطق اشغالی دست به چنین تلاش ها زده است بلکه در خارج از مناطق اشغالی در جاهائی که از نظر یهودیان نیز مقدس به شمار می آید، دست به ربودن آثار باستانی زده است که یکی از آن کشور ها مصر است.

رژیم مصر در های کشورش را بروی صهیونیست ها باز گذاشته است. نشریهء البدیل که در مصر به چاپ می رسد مدتی قبل نوشته بود که تعداد باستان شناسان اسرائیلی در مصر روبه افزایش است.

در این گزارش از قول مسئول کشف آثار باستانی در سازمان کشف حفظ میراث های فرهنگی مصر عبدالرحمن العایدی آمده است که از مدتی به اینطرف چندین گروه باستان شناس در مصر مشغول فعالیت اند که دو گروه از آنها اسرائیلی اند.

باستان شناسان اسرائیلی در صحرای سینا مشغول کار اند و یک گروه دیگر شامل باستان شناسان امریکائی و اروپائی در (الصعبه) مشغول حفاری و جستجوی آثار تاریخی اند.

داکتر عبدالفتاح البنا استاد ترمیم آثار باستانی در دانشگاه قاهره می گوید: ما از سالها قبل از سرقت آثار باستانی خود رنج می بریم.

نشریهء دیگر مصری بنام الکرامه به واقعهء عجیبی اشاره می کند و آن جابه جائی کتیبهء پادشاه مرنبتاح پسر فرعون رامسس توسط مسئولان مصری اشاره می کند که در آن عملیات، کتیبه ای بنام لوح اسرائیل که تنها اثر منحصر به فرد مصر که در آن به یهودیان و بنی اسرائیل اشاره شده است می پردازد.

در این کتیبه مرنبتاح از قول پدر خود رامسس می گوید که زمانی که رامیس می گوید زمانیکه رامیس فرعون مصر بود، در بین قبایلی که در مصر وسینا ساکن بودند، یهودیان و بنی اسرائیل حضور داشتند که رامیس آنها را قتل عام کرد.

این کتیبهء ستون مانند، تنها سند تاریخی است که از حضور یهودیان در مصر سخن می گوید. این کتیبه احتیاج به ترمیم داشت وعلی الرغم امکان ترمیم آن در گنجینهء وزارت فرهنگ، در آنجا ترمیم نشد و بصورت کاملا پنهانی و بدون حضور محافظان آثار باستانی به مکان فعلی خود (باغ آغاخان) (پارک الازهر) منتقل شد.

چرا باید اثری چنین مهم به این باغ فرستاده شود؟ زیرا این باغ توسط آغاخان ساخته شده و پنج نفر مسئول حفاظت از این اثر هستند که دو نفر آنها یهودی است.

نشریهء الکرامه می پرسد چه تضمینی وجود دارد که این کتیبه با یک کتیبهء جعلی تبادله نشده و کتیبهء اصلی به اسرائیل برده نشود. زیرا این [illegible] نشان می دهد که یهودیان [illegible] در مصر زندگی می کردند.

در همین رابطه روزنامهء الدستور از قول محمد البسیونی سفیر سابق مصر در اسرائیل نوشت:

صحرای سینا برای یهودیان بسیار مقدس است و امکان ندارد که یهودیان و اسرائیلی ها علی الرغم معاهدهء صلح با مصر، از این مکان صرفنظر کند.

استاد برهان الدین ربانی رهبر جهاد و مقاومت در همایش تجلیل از سالگرد میلاد باسعادت پیامبر اسلام علیه السلام ...

و اصول شهروندی اهمیتی نداشته و مفهوم عدالت درمیان شهروندان من حیث یک مسالهٔ اساسی مطرح نبوده است. قسمی که امام مالک "رح" می فرماید: "لایصلح آخر هذه الأمة إلا بما صلح به أولها" آخر این امت نمی تواند راه اصلاح را بپیماید مگر به همان اسلوب وشکلی که در عصر اول به میان آمده بود. شاید بعضی ها فکر کنند، آیا می شود ما در این عصر اتم باز هم نظام سازی های یک هزار و چند صد سال پیش را بپذیریم. ما باید این را بدانیم که اینها اصول خدایی است که هیچگاه دچار تغییر و کهنه شدن نمی شود.

به همین اساس است که ما می بینیم انسان های عاقل و دانشمند با گذشت هر روز به عظمت اسلام و به حقانیت اسلام اعتقاد پیدا می کنند. دو حادثه را که در اینترنت چند روز پیشتر خواندم یاد آور می شوم که یکی از اعضای کانگرس امریکا مربوط به حزب جمهوری خواه می گوید: من از جمله مخالفین سرسخت اسلام بودم، روزی تصادفاً کتابی را خواندم که در آن نوشته شده بود که حضرت مسیح هم مسلمان بوده، او می گوید: از خود پرسیدم که چگونه حضرت مسیح مسلمان شده می تواند؟ از یک دانشمند مسلمان تقاضا کردم تا این نوشته را برایم تفسیر کند، وی برایم توضیح داد که اسلام یعنی تسلیم شدن به پروردگار. مسلمانان تنها به پروردگار تسلیم هستند و به هیچ قدرت و به هیچ کسی دیگری تسلیم نمی شوند. این فرمانبری و تسلیم مطلق از خداوند مفهوم اسلام را دارد. او می گوید: این سخن مرا به فکر واداشت و شروع به مطالعه کردم و آهسته آهسته در وجود من ایمان به حقانیت اسلام به میان آمد.

موضوع دوم، داستان یکی از افسران بلند رتبهٔ نظامی و دانشمند زمین شناسی هندی است. او گفت: من علاوه بر تخصص در عرصهٔ نظامی، در عرصهٔ زمین شناسی و جیولوجی نیز تخصص داشتم. یکروزی ترجمهٔ آیتی را در یک جا خواندم که در قرآن آمده است: (وجعلنا الجبال أوتاداً) خداوند کوه ها را میخ گردانیده است. من تعجب کردم: زیرا تا کنون تحقیقاتی که کرده ام دریافته ام که کوه ها در داخل زمین دارای ریشه می باشد، ریشه های بسیاری از کوه ها بیشتر از قسمی است که در روی زمین قرار دارد. بناءً با خود اندیشیدم که دانش انسانی در این نزدیکی ها، این موضوع را درک کرد. اما قرآن هزار و چند صد سال قبل در آن وقت که عرب ها سواد نداشتند. این پیام را به دنیا رساند. او می گوید که حالا به عنوان یک دعوتگر مسلمان همه چیز خود را گذاشتم و به عنوان دانشمند مسلمان کار می کنم.

به هر حال قراری که جناب قانونی صاحب اشاره کردند همه ما به عنوان دولت و نظام و به عنوان ملت این نعمت بزرگ الهی را که قرآن در آخرین آیات سورهٔ حجرات می فرماید: "یمنون علیک أن أسلموا قل لا تمنوا علیَ إسلامکم بل الله یمن علیکم أن هداکم للإیمان" اسلام یک نعمت بزرگ است. اسلام یک سرمایهٔ بزرگ است. افسوس که ما مسلمانان قدر دین خود را نمی دانیم. به گفتهٔ تعدادی از غربی هایی که در مورد سیرت پیامبر "ص" تحقیقات دارند ما باید در عصر دانش، پیغمبر را بشناسیم چه بسا که مسلمانان به ارزش های دینی خود توجه نمی کنیم و یقیناً که علت بسیاری از مشکلات اجتماعی و سیاسی و بدبختی ما عدم دانش و فهم اسلامی است.

اقولی قولی هذا واستغفرو الله لی ولکم و لسائر السملمین

والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته

له طالبانو سره د سولې پروسه او د پاکستاني دولت لخوا د طالب مشرانو دنيولو لړۍ

شفيق

په دې وروستيو کې د افغانستان دولت او نړيوالو تولنه دواړه په دې راضي شوي دي چې په هېواد کې روانه جګړه او د مثبت ستونزه بايد نوره د سياسي حل له لېارې هواره شي او دې نتيجې ته رسيدلي دي چې جګړه د حل لېاره نده؛ ځکه د تېرو توکلونو په دوران کې د

دولت مخالفو خواکونو پرخلاف د افغانستان د دولت او په سيمه کې د ناټو د موجودو خوکونو لخوا پيل شوې جګړې نه يوازې دا چې د مخالفينو قوت ختم نکړای شو. بلکې د هېواد په ګوټ ګوټ کې د همدغو روانو عملياتو لړۍ د دې لامل شوه چې مخالفين له يوې ورځې څخه بلې ته لاپسې پياوړي شي. او د دې څرګند ثبوت دا مهال د هېواد په ډېرو ولايتونو کې د حکومت د مخالفينو واکمني ده او په ځانګړې توګه په دې وروستيو دوه و مياشتو کې دا دې د دريم ځل لپاره د دولت د مخالفينو په کابل په زړه "فروشګاه بزرګ ملي افغان" او د انصاري په څلور لارې کې د "صافي لاندمارک" باندې عمليات ترسره کول د ولسمشر کرزي د حکومت په ناکامۍ دلالت کوي: ځکه په انصاري څلورلارې کې د دولت د مخالفينو لخوا د ترسره شوې حملې په نتيجه کې د شپاړسو تنو مړينه چې نهه تنه په کې بهرني اوسيدونکي هم وو، د کرزي دولت لپاره يو پيغام لري چې که تاسو زموږ پسې مارجه او نادعلي له حملې لاندې نيسئ نو موږ درڅخه د پايتخت په زړه کې هم دا انتقام اخستلی شو!

دا په داسې حال کې ده چې په لندن کنفرانس کې دېنځو وړاندې کړای شوو هغو موضوعاتو څخه چې د ولسمشر کرزي دولت به يې په جدي توګه تعقيبوي، يوه هم همدغه د سولې او مصالحې پروسه وه او هغه مهال او بيا له هغې وروسته نړيوالې تولنې او ګڼو مطرحو افغاني لوريو هم تاييد کړه؛ د کامياب بولو په منظور يې د دولت د مخالفينو سره د جوړ جاړې او خبرو اترو لپاره په ولسي جرګه کې د خينو غړو يو پلاوی ته هم دنده ورکړای شوې وه چې د مخالفينو سره لومړنۍ خبرې ترسره کړي او د همدغې موخې دلاسته راوړنې په منظور يې په

هغه څه چې د افغانانو اړتيا ده، هغه نور د دغو جګړو د اور مړه کول او د مارجې او نادعلي په څېر بريدونو او جګړو مخنيوی دی، چې همدا اوس مهال يې په قندهار کې او بيا د هېواد په نورو سيمو کې يې تياری په سترګو شي - نوبايد ټول افغان لورې د سولې د هڅو ترشا ودرېږي او افغانستان نور د پرديو د جګړو ډګر ونه ګرځوي

مالديپ کې يوه ليدنه او په ترڅ کې يې خبرې اترې هم ترسره شوې وې

چې په دغه موده کې د پاکستان دولت هم خپله سينه ډبولې وه چې دغه دولت کولای شي. په دې هکله خپل اثر په کار واچوي او د طالبانو مشران د مذاکراتو ميزته کښينوي. او ځانته يې له نورو څخه د ډېر حق او اثر لرلو ادعاء هم کړېوه.

خو په دې تيرو دوه اونيو کې چې له يوې خوا په مارجه او نادعلي کې د طالبانو پرخلاف د دولت او بهرنيو ځواکونو پراخه عمليات روان وو. ورسره سم په پاکستان کې د يو شمير طالب مشرانو د نيولو لړۍ پيل شوه. لکه لومړی د کراچۍ په يوه اطرافي مدرسه کې د ملاعبدالغني "ملابرادر" نيونه او بيا د نورو طالبانو او هم پېښور ته په نږدې يو ځای کې د مولوي عبدالکبير نيول. او په دی هکله ګنګوسې خپرېدل چې امريکايانو ته به يې سپاري او يا د افغانستان دولت ته. ځکه د دواړو لوريو ترمينځه يوه داسې لوظنامه هم شته دې کار دغه د مذاکراتو هلې ځلې او په دې هکله شوې هڅې تکنی کړي: ځکه د ډېرو په ګمان ويل کيده چې همدغه نيول شوي مشران هغه اډرسونه او شخصونه دي چې له لېارې يې کيدای شي د طالبانو له

مشرانو او نورو مخالف مشرانو سره جاړې خبرې اترې سر ونيسي او بيا د دې سره د پاکستان د يوې محکمې لخوا د دغو طالبانو بنديانو د افغانستان حکومت. يا بل لوري ته د سپارلو په مخالفت کې د پريکړې صادريدل دا په ګوته کوي چې پاکستان بيا هم د سولې په ترسره کېدونکو هڅو کې مخلص ندی او په ډېره ماهرانه توګه سياست کوي: ځکه د محکمې په دې ډول پريکړې سره پاکستان غواړي چې د نړيوالې ټولنې او په ځانګړې توګه د انګلستان او امريکا لخوا د طالبانو سره د سولې د استراتيژۍ پروسه کې هم ځان له نورو مخکې وښايي څو په دې لړ کې د ځان لپاره کريدت حاصل کړي او که کله ووينې چې دغه ډول سوله او جوړ جاړې د دوې د ملي ګټو مخالف ګرځي نو له مخکې څخه به يې ځانته ورڅخه د وتلو لېار پرانستې پريښې وې او د محکمې د پريکړې په بهانه به او هم د طالبانو د پرله پسې نيولو په سياست سره به طالبان له دې پروسې څخه په شاتګ اړ کړي. او په غوسه به شي او په نتيجه کې به يې شوې هڅې سبوتاژ او بې اثره کړي

خو هغه څه چې د افغانانو اړتيا ده. هغه نور د دغو جګړو د اور مړه کول او د مارجې او نادعلي په څير بريدونو او جګړو مخنيوی دی. چې همدا اوس مهال يې په قندهار کې او ښايي بيا د هېواد په نورو سيمو کې يې تياری په سترګو شي - نوبايد ټول افغان لورې د سولې د هڅو ترشا ودريږي او افغانستان نور د پرديو د جګړو ډګر ونه ګرځوي.

د زورواکۍ په لور يو بل ګام

په لور يو بل ګام ارزوي او د دې واقعيت څرګندوی يې ګڼي چې د کرزی صاحب اداره غواړی چې ګام په ګام په ټولو ډيموکراتيکو ارزښتونو باندی پښه کيږدي او فردي حکومت ته له پخوانه زيات نږدی شي او دا ويره شته چې په راتلونکی کې د لويې جرګې د رابللو په وسيله په اساسی قانون کې بدلون هم راولي او د اوسني ولسمشر د بيا راتلو لپاره لاره هواره کړي! ځکه چې اوسنی ولسمشر د قانون له مخې نشي کولای چې د دريم ځل لپاره (او په اصل کې د پنځم) ټاکنو ته ودريږي.

دا بنديز نه يواځې پر رسنيو بلکې پرخلکو باندی دی، او دا چې اساسي قانون د افغانستان خلکو ته حق ورکوی چې له پېښو څخه خبر شي، خو اوسنی حکومت د نورو حقوقو ترڅنګ، دا حق هم له خلکو نه اخلي او ورو ورو، مطلقه او استبدادی حکومت ته نږدې کيږي او ټول مخالفين په يوه خوله دا وايي چې حکومت غواړی خپلې نيمګړتياوې او ناپوهۍ او د سمو او دقيقو اطلاعاتو نه لرل او يا د ترهګريزو پېښو د مخنيوی لپاره، لازم تياری نه درلودل او... په دی ترتيب سره پټ کړي او په خپل ناکاره ګۍ باندی پرده واچوي.

په دی ډول، ورځ په ورځ د خلکو له پراخې کرکې سره مخامخ کيږي. او د زورواکانو لپاره د ډيموکراسی ارزښتونه ګټور نه. بلکه زيانمن دي نو ځکه دوی کوښښ کوی چې دا ارزښتونه تر پښو لاندې کړي. ځکه چې زورواکي او ډيموکراسی يو بل سره نه پخلا کيدونکي غليمان دي.

کای آیده...

از روند "افغانیزه" شدن کارها حمایت کنند، به بخش های غیرنظامی توجه بیشتر نشان دهند و در کنفرانس کابل هزینه های بیشتر مالی را به هدف برنامه های توسعهٔ زیربناها در افغانستان تعهد کنند.

آقای آیده تأکید کرد که باید دولت افغانستان برای برگزاری انتخابات شفاف و سالم پارلمانی در ساختار کمیسیون انتخابات تغییرات ایجاد کند.

مأموریت کای آیده در آخر مارچ امسال به پایان رسید، او که در آخرین نشست مطبوعاتی خویش سخن می گفت از دست آوردهای خویش یاد کرد و از همآهنگی حکومت افغانستان با جامعهٔ جهانی و قانع شدن خارجیان برای جلوگیری از تلفات غیرنظامی به عنوان دست آوردهای خویش یاد کرد.

کای آیده در انتخابات ۲۹اسد سال روان، نقش مشکوکی ایفا کرد و نامزدان مخالف مخصوصاً داکتر عبدالله او را متهم به جانب داری از آقای کرزی و کتمان حقایق در مورد انتخابات نمودند. پیترگالبریت معاون پیشین وی نیز در مقالات متعددی او را متهم به جانب داری از آقای کرزی نمود.

هفته نامهٔ

مجاهد

ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان

وانان که در راه ما با جان ومال جهادکردند محققاً انان رابه راه خویش هدایت میکنیم و همیشه خدا یار نیکوکاران است

قرآن کریم

● مجاهد می تواند مطالب را ویرایش کند.
● مطالب آمده مسترد نمی گردد.
● آرا واندیشه های مقالات غیر از سرمقاله لزوماً مبین آرا ومواضع جمعیت نیست.

شعار ما

رضای خداوند(ج) هدف ما
حضرت محمد(ص) رهبر ما
قران قانون ما
جهاد راه ما
شهادت در راه خدا از عالی ترین ارزوهای ماست

دور ششم - سال نهم - شماره چهل و نهم ۱۵ حوت ۱۳۸۸ - ۲۰ ربیع الاول ۱۴۳۱ 6 March 2010

د زورواکۍ په لور یو بل گام

ځپاند

تیره اونۍ د حکومت له خوا یو حکم جاري شو چې پس له دې رسنۍ حق نلري چې د دولت د وسله والو مخالفینو عملیات په ژوندۍ بڼه خپور کړي.

ویل شوي چې دا حکم د ملي امنیت د شورا له خوا خپور شوی. ځینې وایي چې د کورنیو چارو د وزارت له خوا او ځینې نور وایي چې د ملي امنیت د لوي ریاست نه صادر شوی.

خو ښکاره خبره دا ده چې ټول حکومتي ارګانونه او په ځانګړې توګه امنیتي ارګانونه (د کورنیو چارو وزارت، ملي امنیت او ملي دفاع وزارت) ویې په سرکې د ملي امنیت شورا په دې خبره سره کې شریک دي خو د دې حکم په اړه بېلابېلې څرګندونې شوې دي. ځینې وایي چې رسنیو ته د رپوټونو د خپرولو حق نه دی ورکړل شوی او ځینې دا وایي چې رسنۍ نشي کولای په نیغه او ژوندۍ بڼه د پېښې له ځای نه رپوټونه خپاره کړي او عکس یا فیلم واخلي او خپور یې کړي

د دې حکم پرخلاف سخت غبرګون سودل شوی

کورنۍ او بهرنۍ سرچینو دا حکم غندلی دی. د هېواد ټولو رسنیو په یو غږ د حکومت دا اقدام د مطلقیت او زورواکۍ **پاتې پر۷مخ**

گزارشگران بدون مرز محدودیت علیه رسانه ها در افغانستان را مورد انتقاد قرار داد

سازمان گزارشگران بدون مرز با انتقاد از وضع محدودیت علیه رسانه ها هنگام حملات تروریستی از وزارت داخلهٔ افغانستان خواسته که در باره وضع این محدودیت ها تجدید نظر کند.

درخواست این سازمان پس از آن مطرح می شود که روز سه شنبه هفتهٔ گذشته، وزارت داخله در نامه ای به رسانه ها از آنها خواست تا از پخش زندهٔ جریان حملات تروریستی خودداری کنند.

وزارت داخله مدعی است که پخش زندهٔ جریان حملات شورشیان جان خبرنگاران را با خطر مواجه می سازد و به تروریستان کمک می کند.

سازمان گزارشگران بدون مرز، که مقر آن در پاریس است، در اعلامیهٔ خود گفته که جلوگیری از پخش زندهٔ این گونه حملات نوعی "پنهان کاری" در راستای کمک به دولت افغانستان و نیروهای ائتلاف بین المللی است.

در این اعلامیه آمده است: "ما حفاظت از جان شهروندان را، که یکی از اصلی ترین وظایف دولت است، درک می کنیم. با این حال، حق مطلع شدن شهروندان از چگونگی عملیات انجام شده را نیز اصل می دانیم. **ادامه در ص۴**

یکی دیگر از رهبران طالبان دستگیر گردید

روز جمعه، ۱۴ حوت رسانه های خبری پاکستان گزارش کردند که آغا جان معتصم، از فرماندهان ارشد طالبان، در شهر کراچی پاکستان دستگیر شده است.

دستگیری معتصم پس از دستگیری شمار دیگری از رهبران طالبان صورت می گیرد. ملا عبدالغنی، مشهور به ملا برادر، فرد شماره دوم طالبان، و مولوی عبدالکبیر، از اعضای ارشد طالبان قبلاً در شهر کراچی توسط حکومت پاکستان دستگیر شده بودند.

گفته می شود آغا جان معتصم در جنبش طالبان مقام بلندی داشته و از وی به عنوان جانشین احتمالی ملا برادر نام برده و گفته شده وی روابط نزدیکی با ملا محمد عمر، رهبر طالبان داشته است.

در زمان حکومت طالبان، آغاجان معتصم سمت های مهمی از جمله وزارت مالیه را برعهده داشت.

همچنان گزارش ها حاکی است که یکی از فرماندهان دیگر طالبان به نام "حاجی آخوندزاده"، در ولایت هلمند، دستگیر شده است.

به گفته نیروهای افغان و ناتو، حاجی آخوندزاده مسؤول طراحی و هماهنگی حملات علیه نیروهای افغان و غیرنظامیان بوده است. **ادامه در ص۴**

کای آیده:

اگر مشکلات راه حل نیابد، فرصت ساختن افغانستان از دست می رود

کای آیده نمایندهٔ سازمان ملل برای افغانستان، سال ۲۰۱۰ میلادی را پس از سقوط طالبان مهم ترین سال خوانده و گفته است اگر مشکلات موجود راه حل پیدا نکنند، فرصت ساختن این کشور از دست خواهد رفت و این به معنای ناکامی جامعه جهانی در افغانستان است.

آقای آیدی افزوده است، در سال جاری اگر جلو روند منفی گرفته نشود فرصت اصلاح و ساختن افغانستان از دست می رود ، آیده به رویدادهای مهم سال ۲۰۱۰ اشاره نمود و از جرگهٔ صلح، کنفرانس کابل ، انتخابات پارلمانی و عملیات بزرگ نظامی یاد کرد.

نمایندهٔ سازمان ملل متحد، تاکید بر راه حل نظامی را اشتباه خواند و گفت که باید به مسایل غیرنظامی توجه شود. او به مذاکره با نیروهای مخالف نیز اشاره کرد که حمایت جامعهٔ جهانی را نیز به دست آورده است. کای آیده مذاکره با طالبان را نیازمند اجماع داخلی خواند.

فرستادهٔ ویژهٔ سازمان ملل متحد در آخرین کنفرانس خبری خود از برخی از اقدامات جامعهٔ جهانی در افغانستان انتقاد کرد و گفت: "بعضی وقت ها با افغانستان به گونه ای برخورد می شود مثل این که این کشور هیچ صاحبی نداشته باشد. این مسأله شک و گمان ها در مورد مداخلهٔ خارجی ها را بیشتر می کند و به افغان ها این احساس را می دهد که آنان مورد اهانت قرار گرفته اند."

آقای آیده همچنین به قانون انتخابات و به مسألهٔ "افغانیزه" شدن کمیسیون بررسی شکایات انتخاباتی در این قانون اشاره کرد و گفت که از رئیس جمهور کرزی خواسته که در این مورد تجدید نظر کند.

کای آیده از کمک های خارجی و پروژه های اقتصادی جامعهٔ جهانی در افغانستان نیز انتقاد کرد، او گفت لازم است هزینه های بیشتر در پروژه های درازمدت و زیربنایی مصرف شود تا افغانستان از وضعیت بد اقتصادی بیرون آید.

آقای آیده در آخرین نشست خبری خود به عنوان فرستادهٔ ویژهٔ دبیرکل سازمان ملل متحد، پیشنهاد هایی را نیز به جامعهٔ جهانی و دولت افغانستان ارائه کرد.

او از جامعهٔ جهانی خواست که توجه بیشتری به دیدگاه های دولت افغانستان نشان دهد. **ادامه در ص۷**